

ВІДГУК
офіційного опонента, кандидата педагогічних наук,
Шкуренко Олександри Вікторівни
на дисертацію **Мельничук Віти Олександрівни**
«ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ
ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО ЗАСТОСУВАННЯ МЕДІАОСВІТНІХ
ТЕХНОЛОГІЙ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ»,
подану на здобуття наукового ступеня доктора філософії
за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки

Актуальність теми дослідження та зв'язок з відповідними програмами, планами, темами. Сучасний етап розвитку освіти характеризується стрімкою цифровою трансформацією суспільства, що зумовлює необхідність оновлення змісту, форм і технологій професійної підготовки педагогічних кадрів. За цих умов особливої ваги набуває проблема формування готовності майбутніх учителів початкової школи до застосування медіаосвітніх технологій як ефективного інструменту розвитку критичного мислення, медіаграмотності та безпечної взаємодії молодших школярів з інформаційним середовищем. Початкова школа виступає визначальним етапом становлення ключових компетентностей особистості, а вчитель початкових класів є провідним суб'єктом освітнього процесу, відповідальним за створення безпечного, етичного та розвивального медіасередовища для дітей.

Представлене дисертаційне дослідження Мельничук Віти Олександрівни спрямоване на розв'язання актуальної науково-педагогічної проблеми модернізації професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи в умовах інтенсивного розвитку медіасередовища та цифрових технологій. Актуальність обраної теми визначається об'єктивною потребою сучасної освіти у фахівців, здатних ефективно використовувати медіаосвітні технології, здійснювати педагогічний супровід медіаспоживання учнів, формувати в них критичне ставлення до інформації, навички безпечної поведінки в цифровому просторі та культуру відповідального медіаспоживання. Особливої значущості дослідження набуває в умовах зростання інформаційних ризиків, поширення маніпулятивного контенту та необхідності протидії дезінформації в освітньому середовищі.

Відповідно до освітніх стандартів, сучасний учитель повинен володіти інформаційно-цифровою та медіаосвітньою компетентністю, які визначені Професійним стандартом вчителя як обов'язкові складові професійної діяльності. У контексті реалізації Концепції «Нова українська школа», педагог постає не лише як транслятор знань, а як провідний суб'єкт і медіатор, відповідальний за формування критичного мислення, медіаграмотності та безпечної поведінки учнів у цифровому просторі.

Проведене наукове дослідження є своєчасною відповіддю на виклики сучасної освіти, оскільки пропонує цілісну систему формування готовності майбутніх учителів до застосування медіаосвітніх технологій, яка охоплює мотиваційно-ціннісний, когнітивно-змістовий, операційно-діяльнісний та

рефлексивно-оцінний компоненти. Особливу наукову цінність становить обґрунтування педагогічних умов, спрямованих на актуалізацію мотивації студентів до медіаосвітньої діяльності, інтеграцію медіаосвітнього змісту у фахову підготовку, організацію практико-орієнтованої роботи з автентичним медіаконтентом та створення безпечного й етичного медіасередовища. Такий підхід дозволяє ефективно долати суперечності між вимогами до професійної компетентності вчителя, що постійно зростають та реальним станом його підготовки у закладах вищої освіти.

Загалом дисертаційна робота повною мірою відповідає стратегічним напрямкам розвитку вітчизняної освіти, визначеними Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», Концепцією «Нова українська школа», Концепцією впровадження медіаосвіти в Україні та Стратегією розвитку вищої освіти в Україні на 2021–2031 роки. Дослідження має виразну теоретичну й практичну спрямованість, орієнтоване на підготовку конкурентоспроможного педагога нового покоління, здатного ефективно використовувати медіаосвітні технології, забезпечувати цифрову безпеку учнів і реалізовувати завдання сучасної початкової освіти в умовах інформаційного суспільства.

Дисертація виконана відповідно до науково-дослідної теми кафедри теорії початкового навчання Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини «Підготовка вчителя до використання новітніх технологій навчання у початковій школі» (державний реєстраційний 32 номер № 0111U007549).

Тема дослідження затверджена вченою радою Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (протокол № 5 від 30.09.2025 р.).

Ступінь обґрунтованості наукових положень і висновків, сформульованих у дисертації. Аналіз змісту дисертації та 24 наукових публікацій Мельничук Віти Олександрівни (серед яких 7 статей у фахових виданнях та 1 навчально-методичний посібник), а також широка апробація результатів на науково-практичних конференціях міжнародного, всеукраїнського та регіонального рівнів дає підстави для висновку про високу наукову актуальність і достовірність викладених результатів. Наукові положення, сформульовані у дисертації, відзначаються належним ступенем обґрунтованості, що підтверджується логічною послідовністю викладу, системним аналізом проблеми готовності майбутніх учителів початкової школи до застосування медіаосвітніх технологій, а також ґрунтовним теоретико-методологічним підґрунтям дослідження.

Науковий апарат чітко структурований (параграф 1.2. «Термінологічне поле дослідження»), дає можливість цілісно уявити авторське бачення розв’язання досліджуваної проблеми та підхід до розроблення та представлення структурно-функціональної моделі формування готовності майбутніх учителів до медіаосвітньої діяльності.

Новизна і вірогідність загальних висновків дисертації забезпечені комплексним аналізом значної кількості джерел (215 найменувань, з яких 13 – іноземними мовами); обґрунтованим застосуванням сучасних методологічних

підходів (компетентнісного, системного, інтегративного та ін.) та цілісною системою методів наукового пошуку, а також результативним упровадженням напрацьованих у практику діяльності п'яти закладів вищої освіти України, що підтверджено 5 довідками про впровадження результатів дослідження.

Дисертаційне дослідження виконано на високому науковому рівні, та підтверджує глибоке розуміння авторкою специфіки порушеної проблеми та вміння цілеспрямовано застосовувати сучасні методи наукового пошуку. Робота відзначається логічністю побудови, послідовністю викладу матеріалу, науковою аргументованістю висновків і високою загальною культурою оформлення. Використання 19 рисунків, 24 таблиць та 18 додатків сприяє наочності та переконливості викладених положень. Анотації українською та англійською мовами чітко відображають зміст дослідження, висвітлюють його основні результати й демонструють наукову новизну отриманих результатів.

Результати дослідження пройшли ґрунтовну апробацію на численних конференціях різного рівня, зокрема міжнародних, всеукраїнських та регіональних.

Наукова новизна і достовірність наукових положень дисертаційного дослідження. Особливий науковий інтерес становлять результати дисертаційного дослідження, які характеризуються належним рівнем теоретичної обґрунтованості, практичної спрямованості та містять положення, що мають ознаки наукової новизни.

Заслугує на позитивну оцінку те, що авторкою вперше теоретично обґрунтовано та експериментально перевірено комплекс педагогічних умов формування готовності майбутніх учителів початкової школи до застосування медіаосвітніх технологій у професійній діяльності. До таких умов віднесено актуалізацію ціннісно-мотиваційного ставлення студентів до використання медіаосвітніх технологій, інтеграцію медіаосвітньої складової у зміст професійної підготовки на міждисциплінарних засадах, організацію практико-орієнтованої діяльності з аналізу й методично виваженого використання медіаконтенту, а також створення безпечного й етичного медіаосвітнього середовища, що забезпечує розвиток професійної рефлексії майбутніх педагогів.

До позитивних здобутків дисертантки належить розроблення структурно-функціональної моделі формування готовності майбутніх учителів початкової школи до застосування медіаосвітніх технологій. Запропонована модель вирізняється цілісністю та логічною завершеністю, оскільки поєднує цільовий, змістовий, операційно-діяльнісний і результативний блоки, забезпечує системне бачення досліджуваного процесу та механізмів його реалізації в умовах закладу вищої педагогічної освіти.

На особливу увагу заслуговує здійснене авторкою уточнення та наукова інтерпретація базових понять дослідження, що дозволило суттєво розширити теоретичні засади формування готовності майбутніх учителів початкової школи до застосування медіаосвітніх технологій. У роботі поглиблено зміст ключових дефініцій, визначено структуру досліджуваної готовності як єдність мотиваційно-ціннісного, когнітивно-змістового, операційно-діяльнісного та

рефлексивно-оцінного компонентів, а також науково обґрунтовано критеріально-рівневий інструментарій її оцінювання. Запропоновані теоретичні положення створюють належне методологічне підґрунтя для подальших наукових розвідок у галузі медіаосвіти та професійної підготовки педагогічних кадрів.

Важливим результатом дослідження є розширення наукових уявлень про специфіку формування готовності майбутніх педагогів до професійної діяльності в умовах медіатизованого суспільства. Авторкою конкретизовано потенціал сучасних форм організації навчання (воркшопів, тренінгів, вебінарів) та інноваційних методів роботи (case-study, відеорефлексії, моделювання професійних ситуацій), що сприяють ефективному розвитку медіаосвітньої компетентності майбутніх учителів.

Подальшого розвитку набули положення щодо особливостей використання медіаосвітніх технологій у професійній діяльності вчителя початкової школи, зокрема в аспекті добору автентичного медіаконтенту, його педагогічної адаптації до вікових особливостей молодших школярів та використання як засобу формування критичного мислення й інформаційної культури учнів.

Достовірність і обґрунтованість наукових результатів забезпечуються цілісністю методологічного підходу до розв'язання поставленої проблеми, відповідністю використаного комплексу теоретичних і емпіричних методів меті та завданням дослідження, репрезентативністю вибірки (382 респонденти), поєднанням якісного та кількісного аналізу отриманих даних, застосуванням методів математичної статистики, зокрема критерію Пірсона, а також позитивними результатами експериментальної перевірки ефективності запропонованої моделі та педагогічних умов. Високий рівень достовірності підтверджується також успішною апробацією та впровадженням результатів дослідження в освітній процес низки закладів вищої освіти України.

Значення одержаних результатів для науки і практики. Результати дисертаційного дослідження Мельничук Віти Олександрівни мають вагомe значення для розвитку теорії та практики професійної підготовки майбутніх учителів початкової школи в умовах цифровізації освіти та посилення ролі медіаосвітньої складової в сучасному освітньому просторі.

Теоретична цінність роботи полягає в поглибленні наукових уявлень про сутність, структуру та механізми формування готовності майбутніх учителів початкової школи до застосування медіаосвітніх технологій у професійній діяльності. Авторкою запропоновано цілісне бачення досліджуваного феномену, уточнено понятійно-категоріальний апарат, визначено структурні компоненти, критерії, показники та рівні сформованості готовності, а також розроблено структурно-функціональну модель її формування. Важливим науковим здобутком є обґрунтування педагогічних умов, які забезпечують ефективну інтеграцію медіаосвітніх технологій у систему професійної підготовки майбутніх педагогів. Отримані результати розширюють теоретико-методологічні засади медіаосвіти, медіадидактики та професійної педагогіки й

можуть слугувати підґрунтям для подальших досліджень проблем цифрової компетентності, медіаграмотності та інформаційної безпеки в освіті.

Практична значущість дисертації визначається спрямованістю її результатів на вдосконалення змісту та технологій професійної підготовки здобувачів спеціальності 013 «Початкова освіта». На основі результатів дослідження модернізовано зміст низки освітніх компонентів, що забезпечило посилення медіаосвітнього складника фахової підготовки майбутніх учителів. Суттєвим внеском у практику вищої педагогічної освіти є розроблення та впровадження авторського елективного курсу «Медіаосвіта та медіаграмотність», навчально-методичного посібника, а також дистанційного курсу на платформі Moodle, орієнтованого на формування навичок критичного аналізу медіаконтенту, фактчекінгу, розпізнавання маніпулятивних впливів і створення власних освітніх медіапродуктів.

Високу практичну цінність результатів підтверджує їх успішне впровадження в освітній процес закладів вищої освіти України, що засвідчує реальну можливість використання запропонованих розробок у системі підготовки педагогічних кадрів. Особливо важливим є те, що запропоновані методичні рішення мають універсальний характер і можуть бути адаптовані до освітніх програм підготовки педагогів різних спеціальностей, сприяючи формуванню готовності майбутніх фахівців до професійної діяльності в умовах медіатизованого та цифрового суспільства.

Важливим практичним результатом є оновлення змістового наповнення навчальних дисциплін «Методика навчання інформатичної освітньої галузі в початковій школі», «Інформаційно-комунікаційні технології в початковій освіті», «Вступ до спеціальності», «Методика навчання природничої, громадянської та історичної освітніх галузей у початковій школі», «Методика навчання соціальної та здоров'язбережувальної освітньої галузі», а також удосконалення ключових компонентів освітньої програми шляхом розроблення та впровадження авторського елективного курсу «Медіаосвіта та медіаграмотність» та однойменного навчально-методичного посібника.

Результати дослідження впроваджено в освітній процес Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини (довідка № 2071/01 від 30.12.2025 року); Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка (довідка № 53/25 від 19.12.2025 року); Університету Григорія Сковороди в Переяславі (довідка № 1826 від 25.12.2025 року); Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка (довідка № 4219/01-50/02 від 30.12.2025 року); Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького (довідка № 270/01-11 від 04.02.2026 року).

Рекомендації щодо використання результатів і висновків дисертації. Результати та висновки дисертаційного дослідження можуть бути використані для вдосконалення освітнього процесу підготовки майбутніх учителів початкової школи; проведення діагностики та цілеспрямованого формування готовності студентів до медіаосвітньої діяльності. Матеріали роботи мають вагомe значення для оновлення змісту освітніх програм і навчальних дисциплін спеціальності 013 Початкова освіта (зокрема «Вступ до спеціальності»,

«Методика навчання інформатичної освітньої галузі», «Інформаційно-комунікаційні технології в початковій освіті»), а також для впровадження авторського вибіркового курсу та посібника «Медіаосвіта та медіаграмотність».

Висновки дисертації доцільно застосовувати для упровадження в систему підвищення кваліфікації педагогічних кадрів та безпосередньо в практичну діяльність учителів початкової школи з метою розвитку їхньої здатності створювати безпечне й етичне медіасередовище для учнів. Матеріали дисертації варто впроваджувати у науково-методичну діяльність закладів вищої освіти, використовувати при організації науково-дослідної роботи здобувачів та враховувати у подальших дослідженнях проблем цифровізації освіти, зокрема щодо формування стійкості молодших школярів до медіаманіпуляцій, профілактики цифрової залежності та психологічних аспектів взаємодії вчителя з батьками в медіапросторі.

Повнота викладу основних результатів дисертації у публікаціях. Наукові результати, ключові концептуальні положення, висновки та методичні рекомендації дисертаційного дослідження належним чином викладено у 24 наукових працях автора (із них 4 опубліковано одноосібно).

Структура публікаційного доробку здобувачки повністю корелює з вимогами до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії та охоплює: 7 статей, оприлюднених у провідних наукових фахових виданнях України, що репрезентують основні наукові результати дослідження; 16 публікацій (матеріали конференцій, тези доповідей), які мають апробаційний характер та підтверджують широке представлення результатів наукового пошуку на міжнародному, всеукраїнському та регіональному рівнях; 1 навчально-методичний посібник («Медіаосвіта та медіаграмотність», 2023 р.), який додатково відображає прикладні результати дисертаційної розвідки та забезпечує методичний супровід формування готовності майбутніх учителів до професійної діяльності.

Здійснений аналіз дозволяє стверджувати, що оприлюднені праці Мельничук В. О. у повному обсязі відображають зміст дисертації, забезпечують репрезентативність отриманих даних та належну верифікацію авторських висновків науковою спільнотою.

Характеристики структури і змісту дисертації. Дисертація складається зі вступу, трьох розділів, висновків до них, загальних висновків, списку використаних джерел (215 найменувань, з яких 13 – іноземними мовами) та 18 додатків на 42 сторінках. Загальний обсяг роботи становить 292 сторінки, основний текст викладено на 197 сторінках рукопису.

Наукові положення, висновки й рекомендації, подані у дисертації, відзначаються належною обґрунтованістю та достовірністю, що підтверджується методологічною визначеністю вихідних позицій, використанням комплексу взаємодоповнюючих методів (теоретичних, емпіричних та математичної статистики) та репрезентативністю вибірки, яка охопила 382 здобувачі вищої освіти.

Структура роботи узгоджена з метою й завданнями дослідження, а виклад матеріалу характеризується логічністю, цілісністю та внутрішньою

узгодженістю. Системні висновки після кожного розділу забезпечують наукову завершеність дослідження, тоді як використання 19 рисунків та 24 таблиць підсилює доказовість викладених результатів і сприяє їх глибшому розумінню.

У вступі дисертації переконливо обґрунтовано актуальність теми, зумовлену масштабною цифровізацією освіти та необхідністю модернізації фахової підготовки вчителя початкових класів як головного медіатора для сучасних школярів. На основі аналізу суперечностей визначено об'єкт, предмет, мету та завдання наукового пошуку. Отже, вже на початковому етапі роботи послідовно визначено науково-практичний вектор дослідження, спрямований на розроблення та обґрунтування педагогічної системи формування готовності майбутніх учителів початкової школи до застосування медіаосвітніх технологій у професійній діяльності.

У першому розділі дисертації представлено системний аналіз теоретичних основ проблеми, уточнено сутність базових категорій дослідження (зокрема понять «готовність до застосування медіаосвітніх технологій» та «медіаосвітні технології») та сформовано цілісне термінологічне поле розвідки. Здійснено системний огляд нормативно-правової бази (закони «Про медіа», «Про інформацію», Державні стандарти вищої освіти) та наукових праць, що дозволило виявити суперечність між високими державними вимогами до цифрової грамотності вчителя та реальним станом його підготовки. Уточнено зміст ключових категорій. Зокрема, «медіаосвітні технології» розглядаються як інтегрований комплекс методів і засобів роботи з медіаконтентом (аналіз, добір, створення), спрямований на гуманізацію навчання та розвиток критичного мислення учнів. Систематизовано медіаосвітні технології за функціональними ознаками (інформаційно-аналітичні, проєктні, ігрові, кейс-технології), що дозволило розглядати їх як багаторівневу систему підготовки – від репродуктивного до творчого рівня.

У другому розділі дисертації здійснено обґрунтування структури готовності, що охоплює чотири компоненти готовності: мотиваційно-ціннісний (ставлення), когнітивно-змістовий (знання), операційно-діяльнісний (вміння) та рефлексивно-оцінний (здатність до самоаналізу) визначено відповідні критерії, показники та схарактеризовано чотири рівні її сформованості. Також представлено методику та результати констатувального етапу експерименту, що виявили переважно середній та початковий рівні підготовки студентів.

За участю 382 здобувачів освіти встановлено, що вихідний рівень підготовки є переважно середнім та початковим (сукупно понад 65% в обох групах). Найбільші труднощі студенти відчули під час розпізнавання прихованих маніпуляцій та методичного проєктування уроків із медіакомпонентом, що підтвердило необхідність впровадження експериментальної методики.

У третьому розділі дисертації розроблено та апробовано структурно-функціональну модель досліджуваного процесу, обґрунтовано комплекс чотирьох педагогічних елементів (актуалізація мотивації, інтеграція медіаосвіти у фахові дисципліни, робота з автентичним контентом, розвиток рефлексії). Обґрунтовано та впроваджено комплекс із чотирьох умов, зокрема

впровадження авторського курсу «Медіаосвіта та медіаграмотність» (4 кредити ЄКТС) на платформі Moodle та організацію діяльності за алгоритмом «аналіз → добір → адаптація → використання». Інтерпретовано результати формувального етапу, засвідчили значну позитивну динаміку в експериментальній групі.

Приведені загальні висновки узагальнюють досягнення, досить розлого відображають отримані в результаті виконаного дослідження наукові положення, рекомендації для освітньої практики. Висновки чітко корелюють із завданнями наукового дослідження.

У додатках представлено матеріали, які підтверджують практичну реалізацію та достовірність результатів дослідження: зокрема, інструментарій емпіричного етапу (тести, анкети, кейси), силабус авторського курсу «Медіаосвіта та медіаграмотність», розрахунки за критерієм Пірсона, а також 5 довідок про впровадження результатів в освітній процес провідних ЗВО України.

Зміст дисертаційної роботи, наукові положення, висновки та практичні рекомендації викладені чітко та логічно, відповідно до наукового стилю. Використана термінологія та категоріальна база є цілісними, послідовними та повністю відображають предмет дослідження. Повнота, обґрунтованість дослідження та його завершеність свідчать про високий рівень наукової підготовки здобувачки, відповідність роботи вимогам дисертаційного дослідження та сформовану професійну наукову позицію.

Дотримання академічної доброчесності у дисертації та наукових публікаціях. Аналіз дисертаційної роботи «Формування готовності майбутніх учителів початкової школи до застосування медіаосвітніх технологій у професійній діяльності» та наукових публікацій Мельничук В. О. засвідчує неухильне дотримання принципів академічної доброчесності та високий рівень наукової культури викладу матеріалу.

Текст дисертації викладено зрозуміло, логічно та послідовно, підтверджує високу культуру наукового письма авторки. Зміст розділів повністю розкриває визначену мету та завдання дослідження. Матеріали наукової розвідки представлено з чітким дотриманням вимог наукового стилю та етичних норм.

Усі посилання на наукові та документальні джерела, а також статистичні матеріали, отримані під час експерименту за участю 382 здобувачів, оформлені відповідно до чинних державних стандартів.

Дискусійні положення та зауваження щодо змісту дисертації. Загалом позитивно оцінюючи наукове і практичне значення отриманих результатів, вважаємо за потрібне висловити певні побажання та зауваження дискусійного характеру:

1. Відзначаючи ґрунтовність аналізу вітчизняного термінологічного поля (параграф 1.2), вважаємо за доцільне вказати на недостатню репрезентативність аналізу концепцій зарубіжних науковців. Хоча в роботі епізодично згадуються праці Л. Мастермана, Д. Букінгема та Дж.Поттера, вони не стають об'єктом глибокого порівняльного дослідження. Розширення наукового дискурсу через залучення сучасних

європейських та північноамериканських моделей професійної підготовки педагогів початкової ланки освіти дозволило б переконливіше обґрунтувати універсальність та інноваційність запропонованих авторкою педагогічних умов. Авторка слушно виокремлює аналіз реклами, мультфільмів та соціальних мереж як важливих складових підготовки майбутніх учителів (параграф 3.2). Проте сучасний медіапростір динамічно змінюється під впливом технологій штучного інтелекту (Generative AI), що генерують дипфейки та маніпулятивний контент нового рівня. Вважаємо, що розгляд аспектів ідентифікації штучно генерованої інформації підсилює актуальність розробленого автором курсу «Медіаосвіта та медіаграмотність».

2. Аналіз результатів дослідно-експериментальної роботи (параграф 3.3) засвідчив, що серед чинників, які ускладнюють використання медіаосвітніх технологій, респонденти називають нестабільний доступ до мережі Інтернет та перебої в енергозабезпеченні. З огляду на сучасні умови функціонування освітньої системи, певний науковий інтерес становить питання щодо можливостей адаптації запропонованої структурно-функціональної моделі до середовищ з обмеженими цифровими ресурсами. Зокрема, заслуговує на обговорення потенціал використання альтернативних low-tech та offline-практик формування медіаграмотності майбутніх учителів.
3. Загалом схвально оцінюючи структуру розробленої моделі, висловлюємо побажання стосовно ширшого висвітлення прикладних аспектів авторських розробок. У третьому розділі опис використання посібника «Медіаосвіта та медіаграмотність» подано дещо узагальнено, що обмежує можливість повноцінно оцінити його дидактичний потенціал. Хотілося б почути під час публічного захисту аргументацію щодо унікальності авторських вправ та ознайомитися з конкретними прикладами реалізації тих медіаосвітніх технологій, що виявилися найефективнішими для професійного становлення майбутніх учителів».

Висловлені зауваження та побажання загалом не знижують цінність представленого дослідження, його науково-теоретичного й практичного значення.

Висновок. Рецензована дисертація є актуальною, завершеною, самостійною та цілісною науковою працею, в якій отримано науково обґрунтовані теоретичні й практичні результати. У роботі доведено актуальність й обґрунтовано теоретичні та методичні засади моделі формування готовності майбутніх учителів початкової школи до застосування медіаосвітніх технологій у професійній діяльності. Винесені на захист положення є оригінальними, отримані результати – переконливими, а висновки – аргументованими.

Дисертація на тему «Формування готовності майбутніх учителів початкової школи до застосування медіаосвітніх технологій у професійній діяльності» за своєю актуальністю, науково-теоретичним рівнем, обсягом виконаних досліджень, обґрунтованістю положень, новизною одержаних результатів та практичною значущістю відповідає вимогам, що визначені

наказом Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Вимог до оформлення дисертації» від 12.01.2017р. №40 і «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженого КМУ від 12.01.22р. №44, а її авторка – Мельничук Віта Олександрівна заслуговує на присудження наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 011 Освітні, педагогічні науки.

Опонент,
кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри початкової освіти
Факультету педагогічної освіти
Київського столичного університету
імені Бориса Грінченка

Олександра ШКУРЕНКО

